

SYCENÍ HLADOVÝCH

³²JEŽÍŠ SI ZAVOLAL SVÉ UČEDNÍKY A ŘEKL: „JE MI LÍTO ZÁSTUPU, NEBOŤ JIŽ TŘI DNY JSOU SE MNOU A NEMAJÍ CO JÍST. POSLAT JE DOMŮ HLADOVÉ NECHCI, ABY NEZEMDLELI NA CESTĚ.“ ³³UČEDNÍCI MU NAMÍTLI: „KDE VEZMEME NA POUŠTI TOLIK CHLEBA, ABYCHOM NASYTILI TAKOVÝ ZÁSTUP?“ ³⁴JEŽÍŠ JIM ŘEKL: „KOLIK MÁTE CHLEBŮ?“ ODPOVĚDĚLI: „SEDM A NĚKOLIK RYBIČEK.“ ³⁵I NAŘÍDIL ZÁSTUPU USEDNOUT NA ZEM; ³⁶POTOM VZAL TĚCH SEDM CHLEBŮ I RYBY, VZDAL DÍKY, LÁMAL A DÁVAL UČEDNÍKŮM A UČEDNÍCI ZÁSTUPŮM. ³⁷I JEDLI VŠICHNI A NASYTILI SE; A ZBYLÝCH NALÁMANÝCH CHLEBŮ SEBRALI JEŠTĚ SEDM PLNÝCH KOŠŮ.

MT 15,32-37

ÚTĚCHA ZARMOUCENÝCH

¹¹HNED NATO ODEŠEL DO MĚSTA, KTERÉ SE NAZÝVALO NAIM. S NÍM ŠLI JEHO UČEDNÍCI A VELIKÝ ZÁSTUP LIDÍ. ¹²KDYŽ SE BLÍŽIL K MĚSTSKÉ BRÁNĚ, HLE, VYNÁŠELI MRTVÉHO; BYL TO JEDINÝ SYN SVÉ MATKY A TA BYLA VDOVA. VELKÝ ZÁSTUP Z MĚSTA JI DOPROVÁZEL. ¹³KDYŽ JI PÁN UVIDĚL, BYLO MU JÍ LÍTO A ŘEKL JÍ: „NEPLAČ!“ ¹⁴PŘISTOUPIL K MÁRÁM A DOTKL SE JICH; TI, KTEŘÍ JE NESLI, SE ZASTAVILI. ŘEKL: „CHLAPČE, PRAVÍM TI, VSTAŇ!“ ¹⁵MRTVÝ SE POSADIL A ZAČAL MLUVIT; JEŽÍŠ HO VRÁTIL JEHO MATCE.

LK 7,11-15

VYSVOBOZOVÁNÍ VĚZŇŮ

¹⁸KDYŽ VSTUPOVAL NA LOŤ, PROSIL HO TEN ČLOVĚK DŘÍVE POSEDLÝ, ABY SMĚL BÝT S NÍM. ¹⁹ALE JEŽÍŠ MU TO NEDOVOLIL A ŘEKL: „JDI DOMŮ KE SVÉ RODINĚ A POVĚZ JIM, JAK VELIKÉ VĚCI TI UČINIL PÁN, KDYŽ SE NAD TEBOU SMILOVAL.“

MK 5,18-19